Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 133 (383) ◆ Четвер, 16 липня 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

16. Липень. 1990 — ми стали на шлях незалежності, і предтечею її була Декларація про державний суверенітет України

Нині, коли нашу незалежність спокушають у магазинах і на вокзалах, у бухгалтеріях і на кордонах, хочеться повернутися у той самий день — два роки тому — коли ще був Союз, але вже була Україна, у той самий день, коли першими зарубіжними гостями на нашій землі були ми самі, — повернутися у той святий день, щоб сказати, тихенько й чесно, мов на сповіді: він ще не минув, той день, бо ми ще зробили небагато, так іще небагато ми зробили для Тебе, Україно...

НА ЗНІМКУ: Під час зустрічі Голови Верховної Ради України Івана Плюща з членами делегації Ради Європи 14 липня ц. р. Ще один крок...

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПРЕДТЕЧА НАШОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

16 липня, два роки тому, на другому місяці своєї блокованої мітингами, розбурханої політичними пристрастями, ще не злагодженої роботи, Верховна Рада, від якої фактично втік її перший голова, а на його посаду було висунуто кільканадцять кандидатів, після майже дводенного обговорення, гострої політичної дискусії прийняла документ, що відкрив дорогу до незалежності — Декларацію про державний суверенітет України.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЧИ СТАНЕ УКРАЇНА ЧЛЕНОМ РАДИ ЄВРОПИ

Позитивна відповідь на це запитання в значній мірі залежатиме від інформації, яку зібрали про події в нашій молодій країні члени делегації Ради Європи. До неї входили міністр закордонних справ Туреччини Хікмет Четін, який головує тепер у Комітеті міністрів РЄ, генеральний секретар Ради Європи Катрін Лялюм'єр, інші офіційні особи.

Члени делегації мали бесіди з Президентом України Леонідом Кравчуком, Головою Верховної Ради Іваном Плющем і Прем'єр-міністром Вітольдом Фокіним. Оцінюючи ці бесіди, Хікмет Четін на прес-конференції для українських і зарубіжних журналістів сказав:

— Наш візит в Україну був дуже продуктивним і цікавим. Бесіди, які ми мали з її керівниками, часто були схожими на дискусії. І це не дивно. Адже наша головна мета — налагодити діалог між Радою Європи і новими незалежними державами — колишніми республіками СРСР.

Катрін Лялюм'єр підкреслила, що ще до вступу України в Раду Європи вона може брати участь у здійсненні ряду програм і проектів, започаткованих цією міжнародною організацією. Уже найближчим часом, сказала гостя, за ініціативою Ради Європи у Києві буде проведено міжнародний симпозіум з прав людини.

СТРАЙКУ НЕ БУДЕ

14 липня відбулася зустріч Президента України Л. М. Кравчука, Голови Верховної Ради України І. С. Плюща, Прем'єр-міністра України В. П. Фокіна з керівниками Вільних профспілок України. В зустрічі також взяли участь керівники ряду міністерств.

Як уже повідомлялось в засобах масової інформації, три фахові профорганізації працівників цивільної авіації, частина гірників, що входять в незалежну профспілку, профспілка машиністів залізниць України на спільній конференції прийняли рішення розпочати з 20 липня страйк. Головна вимога — Президент України повинен своїм розпорядженням створити урядову комісію для підписання між урядом і названими профспілками тарифних угод.

На зустрічі Л. М. Кравчук відзначив, що в такому кризовому становищі нашої країни неможливо допустити страйк бодай і на невеликій частині території України. Президент наголосив на тому, що треба все зробити для того, щоб не пересваритись. А відносини між урядом і профспілками повинні будуватись на основі закону та Конституції України.

Учасники зустрічі дійшли згоди, що страйку не буде. Президент України підтримав склад урядової комісії, яка уповноважена вести переговори з керівниками консультативної ради Вільних профспілок і підписати відповідні документи.

(УКРІНФОРМ)

А СПЕЦЗАГОНИ НЕ ВГАМОВУЮТЬСЯ

Комісія Верховної Ради України з питань правопорядку та боротьби із злочинністю повідомляє, що за період з 11 по 14 липня у зоні придністровського конфлікту спостерігається значний спад напруженості. Разом з тим в окремих районах уздовж ліній протистояння періодично виникали хаотичні перестрілки. Так, на кіцьканському напрямку відбулася озброєна сутичка між молдовським і придністровським спецзагонами. У цьому ж районі силами придністровців знешкоджено озброєну молдовську групу у складі чотирьох чоловік, що намагалася вивести з ладу очисні споруди місцевого підприємства. Трьох із тих, хто нападав, убито, одного пораненого взято у полон.

ЛІГА МІСТ ПРИЧОРНОМОР'Я

Формування відносин для створення вільної економічної зони Причорномор'я, вирішення екологічних проблем Чорного моря, розвиток культурних контактів, допомога потерпілим внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС — такі головні цілі визначено на установчій конференції нової громадської організації — Української ліги громадян причорноморських міст. Конференція відбулась у Севастополі, який і став центром ліги, а її керівником обрано представника Президента України в Севастополі Івана Єрмакова.

У лігу об'єднались представники 13 областей і 19 міст України. До неї вже виявили інтерес аналогічні громадські організації з Варни і Трабзона. Від них надійшла пропозиція утворити міжнародну лігу міст причорноморських держав, що полегшило б взаємообмін ініціативами в різних галузях громадської діяльності.

ВЧОРА на Донеччині перебував В. Фокін. Він відвідав одне із сільських господарств Старобешівського району, зустрівся з гірниками донецької шахти імені Горького, мав розмову з представниками місцевої адміністрації. Під час зустрічі на донецькій землі В. Фокін відповів на численні запитання, висловив свою точку зору на останній перебіг подій в Україні. Сьогодні вранці В. Фокін відбув до Луганська.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ ПРЕДСТАВНИКА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Призначити ІЛЬЇНА Владлена Олексійовича представником Президента України в Одеській області.

Президент України Л. КРАВЧУК.

м. Київ,
14 липня 1992 року.

Актуально

Прем'єр не вистояв

Недовір'я прем'єр-міністрові Литви Вагнорюсу висловив парламент республіки. На засіданні Верховної Ради це питання розглядалося за ініціативою фракції Національного прогресу і економічної комісії парламенту. Під час таємного голосування 69 депутатів проголосувало за відставку прем'єра, 6 — проти. Згідно з Конституцією країни кандидатуру нового глави уряду повинен запропонувати голова Верховної Ради Ландсбергіс. Це вже третя урядова криза у Литві відтоді, як було проголошено незалежність.

У білоруському селі Герваті відбулися переговори глав парламентів Литви і Білорусі. Сторони обговорили питання підготовки міждержавного договору та проблеми національних меншин.

Перші кроки дають надію

Осетинський батальйон вчора вранці введено в цхінвальський регіон. Напередодні в зону конфлікту прибули псковський парашутно-десантний полк і формування грузинської національної гвардії. Командний пункт миротворчих сил розташовано на території вертольотного полку Росії, який раніше було виведено з Цхінвалу.

Супротивні сторони розпочали вивід збройних загонів і військової техніки за межі 15 кілометрового коридору, який контролюється миротворчими силами.

Допомагатимемо, але в Карабасі...

Біженців із Нагірного Карабаху більше не прийматимуть у Вірменії. Вся допомога жителям цього регіону буде надаватися безпосередньо в межах НКР, заявив представник державного управління Вірменії з питань біженців. Він також повідомив, що це рішення вірменського уряду прийняте у зв'язку з постановою президії Верховної Ради НКР про припинення виїзду громадян республіки за її межі.

Протягом минулих двох діб напруженість в Нагірному Карабасі не спадала.

Тим часом віце-прем'єр Вірменії Багратян заявив, що ситуація у вірменській економіці з кожним тижнем ускладнюється. На його думку, якщо нині не будуть вжиті екстрені заходи, то економічна криза триватиме до 1995 року.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ В УКРАЇНІ

Верховна Рада України, виходячи із життєвих інтересів української нації та всіх національностей в справі розбудови незалежної демократичної держави, визнаючи нерозривність прав людини і прав національностей, прагнучи реалізувати Декларацію прав національностей України, дотримуючись міжнародних зобов'язань щодо національних меншин, приймає цей Закон з метою гарантування національним меншинам права на вільний розвиток.

Стаття 1. Україна гарантує громадянам республіки незалежно від їх національного походження рівні політичні, соціальні, економічні та культурні права і свободи, підтримує розвиток національної самосвідомості й самовиявлення.

Усі громадяни України користуються захистом держави на рівних підставах.

При забезпеченні прав осіб, які належать до національних меншин, держава виходить з того, що вони є невід'ємною частиною загальновизнаних прав людини.

Стаття 2. Громадяни України всіх національностей зобов'язані дотримувати Конституції та законів України, оберігати її державний суверенітет і територіальну цілісність, поважати мови, культури, традиції, звичаї, релігійну самобутність українського народу та всіх національних меншин.

Стаття 3. До національних меншин належать групи громадян України, які не є українцями за національністю, виявляють почуття національного самоусвідомлення та спільності між собою.

Стаття 4. Відносини, які виникають з приводу реалізації громадянами України прав і свобод, пов'язаних з їх належністю до національних меншин, регулюються Конституцією України, цим Законом, прийнятими на їх підставі іншими законодавчими актами, а також міжнародними договорами України.

Стаття 5. У Верховній Раді України, в разі необхідності — в місцевих Радах народних депутатів, діють постійні комісії з питань міжнаціональних відносин. В місцевих органах державної виконавчої влади можуть створюватися відповідні структурні підрозділи.

При місцевих Радах народних депутатів можуть утворюватися і функціонувати на громадських засадах дорадчі органи з представників національних меншин. Порядок формування цих органів визначається відповідними Радами народних депутатів.

Центральним органом державної виконавчої влади у сфері міжнаціональних відносин є Міністерство у справах національностей України. При Міністерстві функціонує як дорадчий орган Рада представників громадських об'єднань національних меншин України.

Стаття 6. Держава гарантує всім національним меншинам права на національно-культурну автономію: користування й навчання рідною мовою чи вивчення рідної мови в державних навчальних закладах або через національні культурні товариства, розвиток національних культурних традицій, використання національної символіки, відзначення національних свят, сповідування своєї релігії, задоволення потреб у літературі, мистецтві, засобах масової інформації, створення національних культурних і навчальних закладів та будь-яку іншу діяльність, що не суперечить чинному законодавству.

Пам'ятки історії і культури національних меншин на території України охороняються законом.

Стаття 7. Держава вживає заходів для підготовки педагогічних, культурно-просвітницьких та інших національних кадрів через мережу навчальних закладів. Державні органи на основі міждержавних угод сприяють національним меншинам у підготовці спеціалістів в інших країнах.

Стаття 8. У роботі державних органів, громадських об'єднань, а також підприємств, установ і організацій, розташованих у місцях, де більшість населення становить певна національна меншина, може використовуватися її мова поряд з державною українською мовою.

Стаття 9. Громадяни України, які належать до національних меншин, мають право, відповідно, обиратися або призначатися на рівних засадах на будь-які посади до органів законодавчої, виконавчої, судової влади, місцевого і регіонального самоврядування, в армії, на підприємствах, в установах і організаціях.

Стаття 10. Держава гарантує національним меншинам право на збереження життєвого середовища у місцях їх історичного й сучасного розселення. Питання про повернення на територію України представників депортованих народів вирішуються відповідними законодавчими актами та договорами України з іншими державами.

Стаття 11. Громадяни України мають право вільно обирати та відновлювати національність.

Примушення громадян у будь-якій формі до відмови від своєї національності не допускається.

Стаття 12. Кожний громадянин України має право на національні прізвище, ім'я та по батькові.

Громадяни мають право в установленому порядку відновлювати свої національні прізвище, ім'я та по батькові.

Громадяни, в національній традиції яких немає звичаю зафіксовувати «по батькові», мають право записувати в паспорті лише ім'я та прізвище, а у свідоцтві про народження — ім'я батька і матері.

Стаття 13. Громадяни, які належать до національних меншин, вільні у виборі обсягу й форм здійснення прав, що надаються їм чинним законодавством, і реалізують їх особисто, а також через відповідні державні органи та утворювані громадські об'єднання.

Участь або неучасть громадянина України, який належить до національної меншини, у громадському об'єднанні національної меншини не може служити підставою для обмеження його прав.

Стаття 14. Державні органи сприяють діяльності національних громадських об'єднань, які діють відповідно до чинного законодавства.

Національні громадські об'єднання мають право висувати своїх кандидатів у депутати на виборах органів державної влади відповідно до Конституції України, Законів про вибори народних депутатів України і депутатів місцевих Рад народних депутатів.

Стаття 15. Громадяни, які належать до національних меншин, національні громадські об'єднання мають право у встановленому в Україні порядку вільно встановлювати і підтримувати зв'язки з особами своєї національності та їх громадськими об'єднаннями за межами України, одержувати від них допомогу для задоволення мовних, культурних, духовних потреб, брати участь у діяльності міжнародних неурядових організацій.

Стаття 16. У державному бюджеті України передбачаються спеціальні асигнування для розвитку національних меншин.

Стаття 17. Україна сприяє розвиткові міжнародного співробітництва у забезпеченні й захисті прав та інтересів національних меншин, зокрема шляхом укладання й реалізації багатосторонніх і двосторонніх договорів у цій сфері.

Стаття 18. Будь-яке пряме чи непряме обмеження прав і свобод громадян за національною ознакою забороняється й карається законом.

Стаття 19. Якщо міжнародним договором України встановлено інші положення ніж ті, які містяться в законодавстві України про національні меншини, то застосовуються положення міжнародного договору.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
25 червня 1992 року

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про введення в дію Закону України «Про національні меншини в Україні»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про національні меншини в Україні» з дня його опублікування.

2. Доручити Кабінету Міністрів України подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін і доповнень до законодавчих актів України, що випливають із Закону України «Про національні меншини в Україні», та привести рішення Уряду у відповідність з цим Законом.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ

м. Київ
25 червня 1992 року

ПРЕДТЕЧА НАШОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

(Закінчення. Початок на 1-й стор).

Це нині, поспіль два роки, насичених політичними подіями, що вистачило б на два десятиліття, Декларація про державний суверенітет України, якщо її перечитати, видається документом визначальним, предтечею іншого епохального документа — Акта про проголошення державної незалежності України. Тож відлічувати шлях до незалежності маємо саме з дня прийняття Декларації. Тоді, у 1990-му, Рада чи не вперше продемонструвала, що має величезні можливості до конструктивної праці на благо України.

Втім, навіть слово «Україна» як назва нашої держави тоді сприймалося не всіма однаково. УРСР — і тільки така назва була милою для сердець багатьох депутатів парламенту.

— Тепер, коли минуло два роки, — говорить керівник групи наукових консультантів Верховної Ради України, доктор юридичних наук, професор Анатолій Мацюк, — можна дякувати долі, що звела до нашої групи людей, які знали один одного не тільки як фахівці з юриспруденції, а й з точки зору працьовитості, людської порядності, наукової добросовісності, демократичності й прогресивності поглядів. Основним документом, на якому випробовувалось організаційне начало цієї групи, й була Декларація про державний суверенітет України. Ми фактично написали основу, проект цієї Декларації. Її треба було донести до депутатів. І тому ми, науковці, пішли в комісії, щоб роз'яснити положення проекту Декларації. Я, приміром, виступав тоді перед групою «239», це було в кінозалі парламенту. Тоді мене вважали своїм. Але багато хто з депутатів, приблизно третина, встала й покинула зал...

У написанні Декларації, я б сказав, фундаментальний внесок зробив народний депутат Сергій Дорогунцов. Він включився в роботу, коли над документом почали мізкувати депутати в комісіях, очоливши всю парламентську «кухню» з підготовки проекту Декларації.

А все починалося з того, що ми отак на чистому аркуші написали: «Декларація про державний суверенітет» і почали думати — чого? України чи УРСР? Була задумка обійтися без абревіатури, і ми написали — України. Це тоді ще вимагало сміливості, навіть мужності. Подумали: нехай пройде. Хоча в тексті всюди фігурує «УРСР».

А потім прикинули, які мають бути розділи в цьому документі. Вони майже такими, як ми задумували, й залишилися. Ми прагнули, щоб документ відповідав міжнародним стандартам. Так, урешті, і сталося.

Протягом цього швидкоплинного часу, що минув після проголошення Декларації, один відомий діяч настирливо називав цей крок парадом суверенітетів, інші відомі діячі від України, й не тільки, у білокам'яній, брали на себе сміливість не визнавати її за документ, за волю України. Але історія, якій всього два роки, все розставила по місцях. Дай Боже, щоб назавжди.

Світлана ПИСАРЕНКО.

ГАРАНТУВАТИ МАЄ ДЕРЖАВА!

Соціальний зріз

Фото **Семена ХОРОШКА.**

ЗНЕДОЛЕНІ Й ПРИНИЖЕНІ

Щодня в нас на столах у облсоцзабезі гора пошти. У листах — людське горе, біль, крик душі, часто відчай. Чи можна, наприклад, без здригання читати такі рядки (із зрозумілих причин прізвище автора не називаємо):

«...Я стара людина, відчуваю, що мені вже недовго жити. Все життя працював чесно, сумлінно. І хочу, щоб мене поховали як людину, а не як собаку. Але заощаджень я не маю, родичів також. Прошу вас, благаю: купіть мені домовину...».

«Ми віддали Батьківщині все, а нині злидарі,— пише колишній солдат із Донецька Л. Первенко.— Що нам робити? Стояти з простягнутою рукою?» Таке саме питання ставить Т. Бубликова із Харцизька: «Я мати-одиначка, всиновила шістьох дітей-сиріт. Дуже їх люблю й не хочу здавати до будинку-інтернату... Але діти голодують. Що робити?».

У листах і на особистому прийомі люди висловлюють незадоволення рівнем життя, обурення «дикими» цінами на продукти харчування й товари першої необхідності, скарги, що на пенсію не прожити. Що їм відповісти? Адже ми, працівники соцзабезпечення, також живемо у реальному світі й разом із знедоленими й приниженими співпереживаємо те, що нині відбувається у країні.

ОФІЦІЙНА ДОВІДКА

— У Донецькій області з 5,5 мільйона жителів 1547 тисяч — пенсіонери, 300 тисяч — інваліди.

— Дві третини ветеранів одержують пенсії у мінімальних розмірах.

— Більш ніж шість тисяч чоловік туляться у 19-ти будинках-інтернатах для старих і дітей-інвалідів.

— Більше двадцяти тисяч самотніх непрацездатних громадян потребують стороннього догляду вдома.

— В області близько сгa тисяч багатодітних сімей, малозабезпечених молодих людей — студентів, учнів шкіл-інтернатів.

ПРОБЛЕМИ, ПРОБЛЕМИ, ПРОБЛЕМИ...

З кожним днем їх стає дедалі більше, а відповідей на багато болісних питань, на жаль, ні. Не беремося судити, хто винен. Це розмова особлива. Думаємо над тим, що треба зробити, щоб хоч трохи пом'якшити ситуацію. Вона стає надзвичайною. Отже, потрібні й адекватні дії. Сьогодні їх немає. А весь удар незадоволення й критики пенсіонери й інваліди спрямовують на працівників соцзабезпечення.

Будемо відверті: у соцзабезах є чимало недоліків у роботі. Але якщо «дивитися у корінь», то причина багатьох недоліків криється в іншому. Про це поділимося своїми думками докладніше.

5 листопада минулого року Верховна Рада України прийняла Закон «Про пенсійне забезпечення». Постанову про порядок введення його в дію було прийнято лише місяць по тому. Часу службі соцзабезпечення для підготовчої роботи законодавці практично не залишили. Що можна встигнути за 2—3 тижні? А з 1 січня люди вже мали право вимагати перераховані пенсії. Ось і виходить: «верхи» добрі, а «низи» погані.

В нас у області навантаження на одного інспектора забезу — 3 тисячі пенсіонерів. Цей норматив було встановлено ще 1979 року. Ясно, що в умовах пенсійної реформи, безперервних індексацій пенсій він нереальний. Але «верхи» не хочуть з цим рахуватися. У результаті — зриваються строки перерахунків, передбачені законодавством, гіршає їхня якість. Але ж за кожним з них — жива людина.

До того ж дві третини виплатних документів виготовляються з допомогою ЕОМ. Програми для них ми одержуємо з Обчислювального центру Мінзабезу, який у Києві. Й ще не було випадку, щоб ці програми одразу пішли у роботу. В них дуже багато помилок, не враховується зв'язок з попереднім процесом виплати. Все це призводить до великих сум недоплат і переплат. Доводиться вносити корективи ручним способом. На це йде час, у результаті — затримки виплати пенсій, страждають і справедливо обурюються люди.

Є хиби й у самому законі. Пенсіонери питають нас: чому ті, хто пропрацював по 30—40 років, і хто не працював або працював сяктак, одержують пенсію практично в однакових розмірах? Ми нічого не можемо їм відповісти. Питання про перегляд в цій частині пенсійного законодавства порушувалося на сесії Верховної Ради. Але законодавці чомусь від нього відмахнулися.

НЕМЕТКІСТЬ

Про багато нововведень соціального забезпечення ми дізнаємося з передач по радіо, телебаченню, а не від директивних органів. Для прикладу, 2 червня Українське радіо повідомило, що уряд прийняв рішення підвищити розмір грошових компенсацій за бензин інвалідам, які мають автомобілі, з 1,4 тисячі карбованців до 15,8 тисячі, а власникам мотоколясок — з 610 карбованців до 7,4 тисячі. Люди кинулися до органів соціального забезпечення: віддайте, що належить. А ми не можемо. Тому що жодних документів щодо цього довго не одержували. 10 червня із засобів масової інформації дізнаємося, що Кабінет міністрів у зв'язку з черговим підвищенням цін прийняв постанову про надання грошової компенсації малозабезпеченим громадянам. Ситуація — та сама.

Ще у квітні працівники органів соцзабезпечення вносили свої пропозиції щодо гнучкої індексації доходів у залежності від зростання цін. Однак до нашої думки не прислухалися. У підсумку індексація йде дуже повільно, зі скрипом.

ГРОШЕЙ НЕМАЄ

Останнім часом багато пенсіонерів Донеччини не можуть своєчасно одержати свої пенсії й допомоги. Причина — відсутність у банках необхідної кількості грошей. Якщо за весь минулий рік нам знадобилося трохи більш як три мільярди карбованців, то тільки у травні цього року було витрачено близько п'яти мільярдів. Потреба у готівці ще збільшилася у зв'язку з підвищенням мінімальних розмірів пенсій і введенням Закону про пенсійне забезпечення військовослужбовців і працівників МВС. Банківські працівники до цього не готові, розводять руками. Більш того, сповіщають, що найближчими місяцями додаткових надходжень грошової маси не передбачається. То що ж робити? Необхідно негайне втручання Національного банку й Кабінету міністрів.

ЗАХОДИ Є, ПРОТЕ...

Реальне життя підказує гостру необхідність введення у таких областях, як Донецька, додаткових регіональних коефіцієнтів для нарахування пенсій і допомог. Адже що може придбати звичайний пенсіонер на свою хай навіть підвищену пенсію, якщо ціни на багато видів продовольства й товарів у нас значно вищі, аніж в інших областях України? Питання треба розв'язувати — й негайно.

Місцева влада й органи соцзабезу, звичайно, не сидять склавши руки. В області розроблені й здійснюються цільові програми надзвичайних заходів щодо соціального захисту малозабезпечених верств населення й розв'язання проблем інвалідів. Вони скеровані на забезпечення найнезахищеніших у соціальному плані громадян продовольством, товарами першої необхідності, ліками, медичним і культурно-побутовим обслуговуванням. І все ж ми у неспокої: обласний бюджет кепський, міськрайонні — теж. Область сидить на дотації. Хоча вважаємо: чимало можна зробити й за цих умов. Заважають байдужість, ледарство деяких керівників у містах і районах подумати, чимось поступитися, від чогось відмовитися в ім'я того, щоб профінансувати вказані програми. А це треба, ой, як треба! Поки що йде розкачка. А тим часом пенсіонери й інваліди вже виходять на вулиці й майдани міст, проводять мітинги протесту. Ми їх розуміємо.

ТАКОЖ ЗЛИДАРІ

Хочемо сказати й про самі органи соціального забезпечення. Робота з контингентом населення, який ми обслуговуємо, пов'язана з великими емоційними, психологічними перевантаженнями. Вони у багато разів зросли через напруженості у суспільстві, незадоволення, роздратованість людей, викликані різким погіршанням рівня життя. Свою образу й злість люди нерідко зганяють на працівниках соцзабезів. У Київському райсоцзабезі Донецька двічі били шибки, побили інспектора. Такі випадки мали місце у Дружківці, Макіївці. І жодного захисту.

Додамо. При всьому цьому середня зарплата наших працівників складає 1086 карбованців на місяць. Можуть сказати: хіба не знаєте, що вже вирішено питання про її підвищення у 2,25 раза? Знаємо. Але на тлі нестримного зростання зарплати, що триває у промисловості, особливо на підприємствах нових форм власності (де-не-де вона вже перевалила за 30—50 тисяч), вищевказаний коефіцієнт — крапля у морі, проблеми не розв'язує. На жаль, ніхто про це й слухати не хоче. А на нашу думку, питання зарплати треба розв'язувати комплексно. Інакше завжди зберігатимуться напруженість, незадоволення, конфронтація. Потрібен також Закон про соціальні гарантії державним службовцям.

КУДИ НАС КЛИЧУТЬ!

Проблеми, про які ми говоримо, не нові. Вони відомі й у Верховній Раді. Ми чекаємо рішень, допомоги. Але, вірогідно, декому набридо «возитися» з досить-таки клопітним господарством — соціальним забезпеченням.

27 травня Комісія Верховної Ради України у справах ветеранів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів прийняла рішення рекомендувати Президентові й Кабінету міністрів вивести органи соціального забезпечення із системи державного управління.

Як же ж так? Законами України «Про пенсійне забезпечення», «Про статус і соціальний захист громадян, що постраждали в результаті чорнобильської катастрофи», «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького й рядового складу органів внутрішніх справ» та іншими нормативними документами не хтось, а саме держава гарантувала своїм громадянам державні пенсії й грошові допомоги, різні компенсаційні виплати. Й не хтось інший, а саме органи соціального забезпечення здійснюють державні функції управління цією справою. Комісія, не рахуючись з реальністю, чомусь стверджує зворотне. Але ж цілком очевидно, що виведення служби соцзабезпечення з державної системи управління означатиме практичне відмовлення держави від виданих гарантій. Передоручення цієї роботи в такий важкий час іншим організаціям, серед них й Пенсійному фонду, що є лише кредитно-банківською структурою, яка не підпорядкована органам влади, безсумнівно призведе до некерованості соціальними процесами.

Державою на систему соціального забезпечення покладено обов'язки піклування про пенсіонерів, самотніх громадян похилого віку та дітей, які живуть у будинках-інтернатах, забезпечення інвалідів спецавтотранспортом, догляд за самотніми непрацездатними людьми безпосередньо вдома, надання державної допомоги малозабезпеченим сім'ям. Організація всієї цієї роботи в умовах виведення органів соцзабезпечення з державної системи стане немислимою з усіма випливаючими негативними наслідками.

Звернемо увагу й на таке: 14 травня розпорядженням № 85 Президент України Л. Кравчук встановив, що управління й відділи соцзабезпечення є місцевими органами Міністерства соцзабезпечення й державних адміністрацій. Комісія Верховної Ради це розпорядження Президента чомусь знехтувала.

ЧАСУ БІЛЬШЕ НЕМАЄ

Тож, ситуація загострена до краю. Вже зримо бачаться оголені й вихоплені назовні соціальні нерви пенсіонерів, інвалідів, самотніх літніх людей, дітей та багатодітних сімей. У багатьох терпець уривається. Саме тому потрібні практичні дії. Всіх і кожного — від рядового трударя до вищих органів влади. Час, давно вже час від політичних баталій й пристрастей, які не тільки не згасли, але, як ми розуміємо, посилюються, все ж таки перейти до справ земних, насущних. Налагоджувати економіку, забезпечувати людей продовольством і товарами, медикаментами, житлом.

Потрібні розумні, грамотні, зважені закони і такі ж зважені, але рішучі заходи уряду щодо їх реалізації.

Володимир КОВТУН,
начальник Донецького обласного управління соціального забезпечення.
Володимир КУЧЕРОВ,
перший заступник начальника Донецького обласного управління соціального забезпечення.

Офіційно

СТВОРЕНО АКАДЕМІЮ ІНФОРМАТИКИ

Відбулися установчі збори Української Академії інформатики (УкрАІН). Таким чином, реалізовано ідею ініціативної групи вчених (див. «ГУ» від 23.05.92 р.). УкрАІН — громадська наукова самоврядна організація відкритого типу, об'єднує вчених і виробничників з великим досвідом роботи.

Намічено шість наукових відділень — фундаментальних основ інформатики, інформаційних процесів ринку, інформатики в біології та медицині, в суспільстві, в космосі й військовій справі, індустрії інформатики та комп'ютерних технологій.

Для наближення діяльності Академії до регіонів із значним інтелектуальним і виробничим потенціалом, створено шість регіональних наукових центрів — Дніпропетровський (базова організація — НДІ «Укрчерметінформація»), Донецький (Головінформцентр обласної держадміністрації), Київський (інформаційна корпорація «УкрНТІ»), Львівський (Центр науково-технічної і економічної інформації), Одеський (українсько - польське СП «Контакт»), Харківський (Інститут радіоелектроніки).

Серед основних напрямків діяльності Академії — фундаментальні й прикладні дослідження та їх координація, сприяння розробці і впровадженню нових технологій і технічних засобів інформатики, взаємодія з іншими українськими й закордонними академіями, організація спеціалізованих вчених рад для захисту дисертацій, участь у процесі інформатизації суспільства та формуванні інформаційної культури.

Нині до складу УкрАІН входить 364 чоловіка з 18 областей України, серед них 18 академіків і 23 членикореспонденти. Обрано керівні органи Академії: президент (М. Єрмошенко), віце-президенти (Л. Решодько, Г. Луцький), головний вчений секретар (А. Грабченко).

Оказії

ПОЗБАВИЛИ ГЕРОЯ НАГОРОД

Герой Соціалістичної Праці Параска Градобит із Григоро-Іванівки Ніжинського району днями позбавлена всіх високих нагород — ордена Леніна, золотої зірки «Серп і молот», трьох медалей ВДНГ СРСР та ювілейної медалі до 100-річчя В. Леніна. Жінка нічим себе не скомпрометувала. Просто забула зачинити двері будинку, і її пограбували.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Екологія

АЕС перевірятимуть німці

Дедалі інтенсивнішими стають міжнародні контакти Держатомнагляду України.

Плідним виявився і візит делегації Федерального міністерства охорони навколишнього середовища, захисту природи і безпеки ядерних реакторів і Товариства безпеки реакторів Німеччини. Досягнуто домовленості про співробітництво органів нагляду обох країн у підвищенні культури безпеки діючих в Україні АЕС, організацію планомірного навчання кадрів, обмін персоналом та його стажування.

Німецькі колеги готові надати необхідну підтримку в оснащенні стаціонарними та рухомими засобами телекомунікації, комп'ютерами, обчислювальною технікою, контрольно-вимірювальними приладами для оперативного інспектування об'єктів атомної енергетики та проведення наукових досліджень.

Фахівці з Німеччини візьмуть участь в роботах з аналізу безпеки реакторів Рівненської АЕС, об'єкта «Укриття», з перевірки надійності систем локалізації аварій на атомних електростанціях.

Було обговорено також пропозицію консорціуму німецьких фірм про виявлення можливих місць забруднення радіоактивними відходами за допомогою сучасної техніки.

Жозеф ШАПОВАЛ, працівник Науково-технічного центру з ядерної та радіаційної безпеки Держатомнагляду України.

Ситуація

ПРЕДСТАВНИК ПОПРАВЛЯЄ ПРЕДСТАВНИКА

Розпорядженням представника Президента у Радомишлі О. Іваненка було звільнено з посади головного лікаря району О. Чернія. Справа набула широкого розголосу в області. Медики вважають, що цей акт упереджений, оскільки лікар виявляє справжню турботу про хворих. Про це вони заявили у місцевій пресі.

Для з'ясування конфлікту підключилися представник Президента в області А. Малиновський та начальник облздороввідділу З. Парамонов. У результаті рішення О. Іваненка визнано неправомірним. А головного лікаря району О. Чернія поновлено на посаді.

Володимир ЛИЗА.
Житомир.

Так і живемо

МОКРЕ ГОРІТИМЕ ЗА ДВОЗМІНКИ

Кілька місяців тому на будівельному майданчику селища Вільча Вовчанського району, ознайомивши мене із графіком здачі житла для чорнобильців, виконроби переконували, що у травні буде здано під ключ 152 будинки, у червні — ще стільки ж чи близько того...

Те саме на засіданні постійної комісії облради з питань соціального захисту населення стверджував В. Коздерко (на той час начальник відділу облвиконкому по будівництву житла для чорнобильців).

І ось я знову у Вільчі. Доки чорні та білі «Волги» з'їжджалися на чергову «планірку», прозвану будівельниками базаром, пройшовся вулицями нового селища: десь тут має бути вулиця Леніна, десь — Піонерська. Та де ж котеджі? Ситуацію прояснили самі будівельники — таких ще немає. А чорнобильці, кажуть, недавно приїжджали, чоловік сто. Та й поїхали назад. Житло не готове, магазину немає, чи будуть у строк збудовані школа, дитсадок, котельня — невідомо.

«Планірка» справила гнітюче враження. Потік взаємних звинувачень і претензій, майже жодної конструктивної пропозиції. Не варто було слухати ораторів, щоб зрозуміти, що й надалі будівельникам бракуватиме лісоматеріалів, справної техніки, інструментів... Тому й діло робиться, як мокре горить. А начальство продовжує обговорювати проблему переходу будівельних колективів на двозмінку і вкотре переносить строки здачі житла в експлуатацію...

Володимир КУЗЬМІН, депутат Харківської облради.
Ізюм

Коротко

НАРЕШТІ ВЗЯЛИСЯ ЗА «ПРОЛЕТАРСЬКУ»

У Донецьку беруться до спорудження першої станції метрополітену — «Пролетарської». Проектування метро, розпочате 1984 року, завершено давно, а ось будівельні роботи відкладалися через нестачу коштів. Фінансові труднощі виявилися більшою проблемою, ніж складнощі геологічного плану. Першу чергу донецького метрополітену намічено здати в 2000 році.

ІА «ДЕЛОВАЯ ЖИЗНЬ».
Донецьк.

КИНУВ НЕДОПАЛОК? РУКИ ВГОРУ!

У Дніпропетровську створено міський відділ санітарно-екологічної міліції. Строкову форму охоронців порядку одягли лікарі, біологи, хіміки. Губителі природи віднині будуть відповідати карбованцем — в основу фінансової діяльності підрозділу покладено госпрозрахунок.

Відділи санітарно-екологічної міліції створюються в усіх районах міста.

ІА «СОБОР».
Дніпропетровськ.

Щось новеньке

«СЛВА» — НАДІЯ ШАХТАРІВ

Трагедія на шахті «Суходольська-Східна» вкотре засвідчила неефективність нині існуючої підземної апаратури газового захисту. Невже ж інженерна думка безсила розв'язати це питання? У Конотопському науково-виробничому об'єднанні «Червоний металіст» ситуацію не вважають безвихідною. Разом з інститутом «Автоматвуглерудпром» тут розроблено систему локалізації вибухів «СЛВА», яка успішно пройшла випробування і готова до серійного випуску. Вже до кінця року перші три шахти України будуть оснащені такими комплексами.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Суми.

На одну тему

ЗМАГАЮТЬСЯ ГРАБІЖНИКИ

Вдало закінчився для трьох мешканців міста Новоукраїнки нічний візит до магазину «Супутник»: вони хапонули тут товару на 100 тисяч купонів, благополучно вибралися й зникли в темряві. Не встигли люди обговорити надзвичайну подію, як наступної ночі до магазину навідалася інша трійка і втерла носа своїм попередникам — їхню «добичу» оцінено в 120 тисяч купонів.

Кіровоградська область. **Микола ВОЛОК.**

ТЕМПИ ПРИХВАТИЗАЦІЇ

У мешканця села Сулимівки Яготинського району вночі, просто з-під замка, вкрадено велосипед. Здається, рядова подія. Але подейкують, що господар купив велосипед лиш напередодні увечері, за якихось дві-три години до викрадення!

Київська область. **Юрій ЗАДОЯ.**

БІЛА СМЕРТЬ З ХІМІЧНОЮ ОЗНАКОЮ

Знак біди

За сумною традицією, грибний сезон на Луганщині укотре супроводжується напруженням у реанімаційних відділеннях. Цього разу переповнені лікарні промислового півдня області, зокрема в Первомайську. Незважаючи на попередження лікарів, преси, радіо, телебачення, множаться жертви білої поганки.

Нині в області працює компетентна комісія по вивченню ситуації з отруєнням. Є всі підстави попередньо вважати, що гриби всмоктують якісь хімічні токсини — як із землі, так і під час дощів. Тож гриби в екологічно неблагополучному Донбасі слід класифікувати умовно їстівними і застерегти від них людей.

А взагалі, гріх падає на хімічні підприємства. Та поки буде остаточний висновок комісії, лікарі просять не легковажити...

Сергій СКИБА.
Луганська область.

ПОЖЕЖНИКИ ПРОТИ ВОДИ

Чудового дня цар небесний перекинув над Львовом, що стогне від нестачі води, цебро і вилив на місто місячну норму опадів. Вулиці перетворилися на бурхливі річки. Місто зазнало збитків на мільйони, адже пошкоджені підвали, складські приміщення. Аварійні служби виявилися безсилими, каналізація підвела, тож на допомогу прийшли пожежники, які взялися відкачувати воду. Біля одного з підвалів їм довелося попрацювати кілька годин. А «Водоканалтрест» і аварійні служби вийшли сухими з води. Які ще зливи потрібні їм, аби й вони навчилися в екстремальних умовах працювати в пожежному порядку?

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львів.

Свята Катерина з лютеранської вулиці

Фотофакт

Тут, у центрі Києва, раніше був Музей народної архітектури і побуту України. А ще раніше була кірха. Тепер приміщення передане Німецькій євангельсько-лютеранській общині. І нині тут знову кірха — лютеранська церква святої Катерини. Щонеділі о 10-й годині — богослужіння, а по середах викладаються основи катехізису. Спеціально для цього до Києва з Мюнхена приїхав пастор Нагельсбах.

На знімках: кірха; рада старійшин церкви св. Катерини — Єлена Гурбич, Іда Вельш, Євгенія Петрова.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Позив... літа

У «... БАГ...

Як ви... нилася ... міcть с... з'явилос... емо, що... переход... (європей... онату – ... розпочн... або 16 ...

Екологія

еревірятимуть німці

ажування.
вегі готові на-
підтримку в
ціонарними та
вами телеко-
терами, об-
ехнікою, кон-
вальними при-

ладами для оперативного інспектування об'єктів атомної енергетики та проведення наукових досліджень.

Фахівці з Німеччини візьмуть участь в роботах з аналізу безпеки реакторів Рівненської АЕС, об'єкта «Укриття», з перевірки надійності систем локалізації аварій на атомних електростанціях.

Було обговорено також пропозицію консорціуму німецьких фірм про виявлення можливих місць забруднення радіоактивними відходами за допомогою сучасної техніки.

Жозеф ШАПОВАЛ, працівник Науково-технічного центру з ядерної та радіаційної безпеки Держатомнаглядy України.

ція

НИКА

бласті. Меди-
цю цей акт
скількі лікар
ню турботу
о це вони за-
вій пресі.

Для з'ясування конфлікту підключилися представник Президента в області А. Малиновський та начальник облздороввідділу З. Парамонов.

У результаті рішення О. Іваненка визнано неправомірним. А головного лікаря району О. Чернія поновлено на посаді.

Володимир ЛИЗА.

Житомир.

Щось новеньке

А»— НАДІЯ ШАХТАРІВ

шахті «Сухо-
вкотре за-
ктивність ни-
земної апара-
захисту. Нев-
а думка без-
це питання?
кому науково-
єднанні «Че-
д» ситуацію
вихідною. Ра-
ом «Автомат-

вуглерудпром» тут розроблено систему локалізації вибухів «СЛВА», яка успішно пройшла випробування і готова до серійного випуску. Вже до кінця року перші три шахти України будуть оснащені такими комплексами.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Суми.

На одну тему

АГАЮТЬСЯ ГРАБІЖНИКИ

вився для трьох мешканців міста Новоукраїнт до магазину «Супутник»: вони хапонули 100 тисяч купонів, благополучно вибралися й ві. Не встигли люди обговорити надзвичайну чної ночі до магазину навідалася інша трійка своїм попередникам — їхню «добичу» оцікупонів.

ка область.

Микола ВОЛОК.

ЕМПИ ПРИХВАТИЗАЦІЇ

села Сулимівки Яготинського району вночі ка, вкрадено велосипед. Здається, рядова по- ують, що господар купив велосипед лиш напеза якихось дві-три години до викрадення!

зсть.

Юрій ЗАДОЯ.

МІЧНОЮ ОЗНАКОЮ

асті працюємісія по виві з отруєнням. попереднобиби всмокту- токсини так і під час іби в еколо- учному Дон-

басі слід класифікувати умовно істинними і застерегти від них людей.

А взагалі, гріх падає на хімічні підприємства. Та поки буде остаточний висновок комісії, лікарі просять не легковажити...

Сергій СКИБА.

Луганська область.

лютеранської вулиці

атерини. Щодині — богосередах вих катехізи- для цього

до Києва з Мюнхена приїхав пастор Нагельсбах.

На знімках: кірха; рада старійшин церкви св. Катерини — Олена Гурбич, Іда Вельш, Євгенія Петрова.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Так і живемо

МОКРЕ ГОРІТИМЕ ЗА ДВОЗМІНКИ

Кілька місяців тому на будівельному майданчику селища Вільча Вовчанського району, ознайомивши мене із графіком здачі житла для чорнобильців, виконроби переконували, що у травні буде здано під ключ 152 будинки, у червні — ще стільки ж чи близько того...

Те саме на засіданні постійної комісії облради з питань соціального захисту населення стверджував В. Козлерко (на той час начальник відділу облвиконкому по будівництву житла для чорнобильців).

І ось я знову у Вільчі. Доки чорні та білі «Волги» з'їжджалися на чергову «планірку», прозвану будівельниками базаром, пройшовся вулицями нового селища: десь тут має бути вулиця Леніна, десь — Піонерська. Та де ж котеджі? Ситуацію прояснили самі будівельники — таких ще немає. А чорнобильці, кажуть, недавно приїжджали, чоловік сто. Та й поїхали назад. Житло не готове, магазину немає, чи будуть у строк збудовані школа, дитсадок, котельня — невідомо.

«Планірка» справила гнітюче враження. Потік взаємних звинувачень і претензій, майже жодної конструктивної пропозиції. Не варто було слухати ораторів, щоб зрозуміти, що й надалі будівельникам бракуватиме лісоматеріалів, справної техніки, інструментів... Тому й діло робиться, як мокре горить. А начальство продовжує обговорювати проблему переходу будівельних колективів на двозмінку і вкотре переносить строки здачі житла в експлуатацію...

Володимир КУЗЬМІН, депутат Харківської облради.

Ізюм

ПОЖЕЖНИКИ ПРОТИ ВОДИ

Чудового дня цар небесний перекинув над Львовом, що стогне від нестачі води, цебро і вилив на місто місячну норму опадів. Вулиці перетворилися на бурхливі річки. Місто зазнало збитків на мільйони, адже пошкоджені підвали, складські приміщення. Аварійні служби виявилися безсилими, каналізація підвела, тож на допомогу прийшли пожежники, які взялися відкачувати воду. Біля одного з підвалів їм довелося попрацювати кілька годин. А «Водоканалтрест» і аварійні служби вийшли сухими з води. Які ще зливи потрібні їм, аби й вони навчилися в екстремальних умовах працювати в пожежному порядку?

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Позивні футбольного літа

У «ДИНАМО» БАГАТО НОВИН

Як ви вже помітили, змінилася наша рубрика. Замість слова «зима» в ній з'явилося — «літо». Нагадаємо, що український футбол переходить на цивілізовану (європейську) систему чемпіонату — осінь — весна. А розпочнеться цей турнір 15 або 16 серпня.

Отже, старт нового сезону вже на обрії. І більшість команд розпочала інтенсивну підго[illegible]ку до н[illegible]о. Одними [illegible]ерших [illegible]али це срібні призери [illegible]емпіонату України — київські динамівці. Інтерес до цього колективу в країні величезний. Тому, гадаю, читачам буде цікаво ознайомитися з інтерв'ю, яке дав нашій газеті один із тренерів киян, заслужений майстер спорту **Володимир БЕЗСОНОВ.**

— Як проходитиме ваша підготовка?

— Протягом найближчого тижня ми готуватимемося на нашій заміській базі у Конча-Заспі. 21 липня вилітаємо до Франції, де пробудемо до 1 серпня. Там окрім трен[illegible] зіграє[illegible] кілька товариських ма[illegible]. Плануються зустрічі з «Олімпіком» (Марсель), «Сент-Етьєнном» та ще рядом місцевих клубів. Після цього — знову тиждень занять удома. Поті[illegible] 8 по 1[illegible] [illegible]пня візьмемо [illegible]сть у [illegible] турнірі в Іспанії. А там уже й до старту національного чемпіонату залишиться кілька днів.

— Тепер, будь ласка, про кадрові зміни...

— Почну з того, що до складу керівництва клубу введено видатного у минулому українського футболіста Йожефа Сабо. Йожеф Йожефович — начальник команди.

Відраховано з команди і дискваліфіковано Матвєєва. Умовною дискваліфікацією і штрафом покарано Шарана. Не виключено, що вирушить до [illegible]огось зарубіжного клубу [illegible]енко. До [illegible] запросили захисника Зуєнка із «Зорі»-МАЛС та півзахисника Шкапенка із запорізького «Металурга». До речі, цього разу ми робимо спільну заявку на участь у чемпіонаті. Тому міграція між основним складом і «Динамо-2» — обов'язкова. У вищому класі гратимуть найсильніші.

— А як справи у Леоненка та Єсипова?

— Перший — у Києві, тренується, а Єсипов — вдома, у Воронежі. Їхню долю комісія ФІФА зі статусу гравців має визначити 23 липня. Сподіваємося на справедливе рішення...

Отакі перші кроки до чемпіонату під номером два динамівців Києва.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

СУПЕРНИКИ НАШИХ

Учора в Женеві відбулося жеребкування футбольних єврокубків. Ось які суперники випали українським клубам:

КУБОК ЧЕМПІОНІВ. «Шелбурн» (Ірландія) — «Таврія» (Сімферополь). КУБОК КУБКІВ. «Вадуц» (Ліхтенштейн) — «Чорноморець» (Одеса). Обидві наші команди починають змагання з попереднього раунду. Ці матчі пройдуть 19 серпня і 2 вересня.

КУБОК УЕФА. «Динамо» (Київ) — «Рапід» (Відень, Австрія). Кияни починають виступи одразу з першого раунду Поєдинки гратимуться 16 і 30 вересня.

Реалії

«ПАРК ПОЛІТИЧ ДИНОЗАВРІВ

Німеччина пропонує сховище для скульптурних зображень Маркса, Енгельса, Леніна, Сталіна та інших гранітних ідолів комунізму, які були скинуті на міських площах по всій Східній Європі. Монументи вчорашніх титанів, що впали в немилість, будуть захищені від руйнівників у «Парку політичних динозаврів».

Відкрити парк має намір майстер по виготовленню надгробків у баварській общині Гундельфінген 62-річний Йозеф Курц. За його словами, сховищем «можуть скористатися» всі «комуністичні старики».

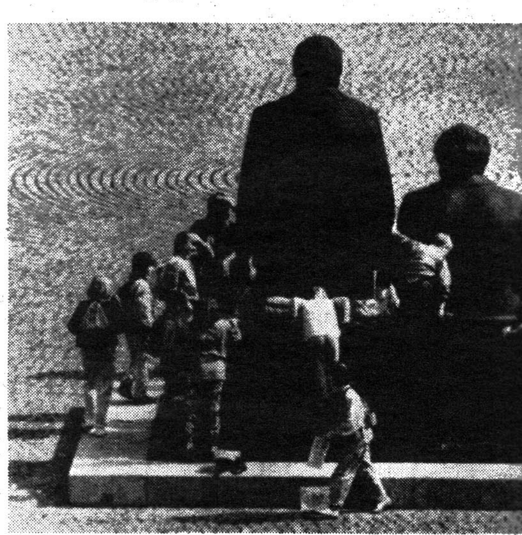
Нещодавно він прийняв від чехословацького міста Римаржова величну статую Сталіна. В обмін на статую він переказав гроші на рахунок міської лікарні.

«Збирач старовини» повідомив, що його статуя Сталіна уже має успіх, хоча не викликає ніякої поваги в глибинці консервативної католицької Баварії. «З вікна своєї контори я можу бачити дівчат, які фотографуються, обіймаючи руками шию статуї».

Зараз Курц керує роботами по зніманню з п'єдесталу 120-тонної статуї Леніна, встановленої на вокзальній площі у східнонімецькому місті Дрезден. Щоправда, спочатку була невдача: голова статуї засновника колишнього Радянського Союзу впала на землю й розбилася на кілька шматків.

«Це нас не зупинить,— заявив Курц журналістам, — а голову статуї можна відновити. Причому незважаючи на те, що соціалізм — справа програна».

Цікаво склалася «доля» й інших пам'ятників Леніну, встановлених у країнах Східної Європи. Так, розташований в польському промисловому місті Нова-Гута монумент був проданий шведсь-

кому колекц
році за сум
від вартості
його було н
Розташов
центральни
та статую
правлено «
ще до того,
виборах у
нисті зазна
каво, що У

У парламентах світу

ЗМІЦНИЛИ ДЕРЖАВНІСТЬ

«Верховна Рада Казахстану перебуває на висоті жорстких вимог, які ставляться до неї у нинішній, мабуть, найвідповідальніший момент становлення нашої держави», — заявив глава республіканського парламенту Абільдін, виступаючи на закритті восьмої сесії.

Усі стратегічні проблеми депутати відклали до осені. Та все ж парламент розглянув більш як сто питань. Прийнято майже півсотні законів. Як вважають багато оглядачів, саме ця сесія своїми законодавчими актами і рішеннями зміцнила державність республіки.

Найважливіший підсумок — прийняття в першому читанні проекту нової Конституції і нових державних символів республіки. Формування правової структури Казахстану та його судової системи завершилося прийняттям законів про органи національної безпеки, внутрішніх справ, імміграції. Закони про членство республіки в міжнародних організаціях закріпили статус Ка-

захстану як
родного пра
Депутати
шили, чи бу
ністрації ро
датом депут
магає закон
Через дв
вершення р
засідання П
якому розг
денний під
наступну се
також Поло
ходження с
прокуратури
ни і військо
ників проку
ки.

Тет
Алма-Ата

На зв'язку Софія

НАВКОЛО БУКОВИН

Газета «Репортер 7» надрукувала статтю «Чи румунські землі в Україні?». В ній автор, посилаючись на історичні дані, доводить, що територіальні претензії деяких політичних кіл Румунії, зокрема ультраправої Об'єднаної демократичної конвенції, щодо Північної Буковини абсолютно безпідставні.

Скажімо, якщо у парламенті Австро-Угорщини буковинці мали своїх депутатів, пише газета, то під румунською владою вони були позбавлені навіть права голосу. Не тільки у школах, але й у побуті заборонялася українська мова. Сигуранця (таємна поліція) арештовувала тільки за те, що хтось читав «Кобзаря» або співав українських пісень. Культура Буковини цілеспрямовано знищувалася. Далі «Репортер 7» зазначає, що возз'єднання буковинського краю, переважну більшість насе-

лення якого
раїнці, з в
у 1940 рок
актом. Інше
ли буковинц
лінський ім
«Тож гва
няли деякі
довкола Пі
є не що ін
бити собі п
— висновує

Василь

Усім кристалам кристал

Унікальний кристал благородної шпінелі доставлено в Душанбе й повернуто його законним господарям — геологам експедиції «Паміркварцсамоцвіти». Його вага — 5 кілограмів 882 грами!

Порівняно із знаменитим рубіном «Чорний принц» — одним з найкращих і найдорожчих каменів у короні Британської імперії, котрий є насправді кристалом шпінелі, душанбинський екземпляр має вигляд справді-таки велетня. Щоправда, останній позбавлений інтенсивного забарвлення, чистоти й прозорості і тому цікавий насамперед як унікум природи, а не як ювелірна коштовність.

Його тому знайдено кілька років тому в копальнях гори Кухілал — найдавнішого родовища благородної шпінелі, відомого ще від часів Марко Поло, першого з європейців, що відвідав у XIII столітті куточок Паміру. Тривалий час кристал-велетень зберігався в одному з вистав-

вочних зал
рібні були
легливі зве
кої громад
нарешті, по
Далеко н
знахідки м
Одного з
зразків шпі
но у роки
«Йому не
в Кремлі, і
ється в му
ку в Лосп
іронією зау
такої опера
ликих аме
налів.

Душанбе.

...утбольного

...ИНАМО»
...О НОВИН

...е помітили, змі... рубрика. За... «зима» в ній ... «літо». Нагада...раїнський футбол ...на цивілізовану ...) систему чемпі...інь — весна. А ... цей турнір 15 ...ня.

...рт нового сезо...брії. І більшість ...очала інтенсивну ...до н...о. Одни...х ...ли це ...ери чемпіонату ...київські динамів...до цього колек...іні величезний. ... читачам буде ...омитися з інтер... нашій газеті ...ерів киян, зас...стер спорту **Во...ЗСОНОВ.**

...оходитиме ваша

...ом найближчого ...туватимемося на ...кій базі у Кон... липня вилітає...ції, де пробуде...пня. Там окрім ...грає ... кілька ...мат... Плану...чі з «Олімпі...ель), «Сент-Еть...е рядом місце... Після цього —...ь занять удома. ...11 ...пня віз...у ...турнірі в ...м уже й до ста...ьного чемпіона...ся кілька днів. **...будь ласка, про ...**

...з того, що до ...ництва клубу ...тного у минуло...ого футболіста .... Йожеф Йоже...чальник коман...

...о з команди ...ано Матвєєва. ...кваліфікацією і ...арано Шарана. ..., що вирушить ...рубіжного клу... До ... запро...ка Зуєнка із ... та півзахисни... із запорізько...а». До речі, ... робимо спіль... участь у чем... міграція між ...адом і «Дина...в'язкова. У ви...гратимуть най...

...равн у Леонен...

... — у Києві, ...Єсипов — вдо...кі. Їхню долю ... зі статусу ...визначити 23 ...ємося на спра...ня...

... кроки до чем...мером два ди...

Віктор ...НИЦЬКИЙ.

...НИКИ ...ШИХ

...еневі відбулося ...утбольних єв... які суперники ...ким клубам:

...ІОНІВ. «Шел...ія) — «Таврія» ...УБОК КУБКІВ. ...штейн) — «Чор...а). Обидві наші ...ють змагання з ...унду. Ці матчі ...пня і 2 верес...

... «Динамо» (Ки...ідень, Австрія). ...ь виступи од...раунду Поєдин...6 і 30 вересня.

Реалії

«ПАРК ПОЛІТИЧНИХ ДИНОЗАВРІВ»

Німеччина пропонує сховище для скульптурних зображень Маркса, Енгельса, Леніна, Сталіна та інших гранітних ідолів комунізму, які були скинуті на міських площах по всій Східній Європі. Монументи вчорашніх титанів, що впали в немилість, будуть захищені від руйнівників у «Парку політичних динозаврів».

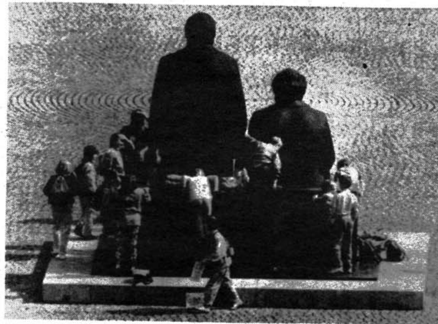
Відкрити парк має намір майстер по виготовленню надгробків у баварській общині Гундельфінген 62-річний Йозеф Курц. За його словами, сховищем «можуть скористатися» всі «комуністичні старики».

Нещодавно він прийняв від чехословацького міста Римаржова величну статую Сталіна. В обмін на статую він переказав гроші на рахунок міської лікарні.

«Збирач старовини» повідомив, що його статуя Сталіна уже має успіх, хоча не викликає ніякої поваги в глибинці консервативної католицької Баварії. «З вікна своєї контори я можу бачити дівчат, які фотографуються, обіймаючи руками шию статуї».

Зараз Курц керує роботами по зніманню з п'єдесталу 120-тонної статуї Леніна, встановленої на вокзальній площі у східнонімецькому місті Дрезден. Щоправда, спочатку була невдача: голова статуї засновника колишнього Радянського Союзу впала на землю й розбилася на кілька шматків.

«Це нас не зупинить, — заявив Курц журналістам, — а голову статуї можна відновити. Причому незважаючи на те, що соціалізм — справа програна».

Цікаво склалася «доля» й інших пам'ятників Леніну, встановлених у країнах Східної Європи. Так, розташований в польському промисловому місті Нова-Гута монумент був проданий шведському колекціонеру в 1991 році за суму, багато меншу від вартості металу, з якого його було виготовлено.

Розташовану на одній з центральних площ Будапешта статую Леніна було відправлено «на реставрацію» ще до того, як на вільних виборах у 1990 році комуністи зазнали поразки. Цікаво, що Угорщина також планує створити парк для монументів комуністичної епохи, та через брак коштів реалізацію проекту припинено.

Однак повернімося до баварського колекціонера. За словами Курца, антикомуністичні настрої у Східній Німеччині призвели до поспішного демонтажу більшості статуй Леніна і Маркса.

«Але ж вони, — каже він, — є часткою німецької історії. Не варто було їх руйнувати. Майбутній парк стане місцем, де школярі зможуть відчути на собі її подих».

Курц визнає, що він не зараховує себе до комуністів. «Мені просто подобається дещо провокувати людей. І я вважаю, що ці старі монументи досить гарні. Зрештою, вони вже більше не кусаються і не кричать».

На сьогодні баварський колекціонер очікує на дозвіл, щоб вивезти з колишньої Югославії статую Йосипа Броз Тіто, колись шанованого її лідера. На свою чергу очікує і статуя Клемента Готвальда, першого президента Чехо-Словаччини.

Агентство Рейтер.

На знімку: скинуті з політичного п'єдесталу, вони стали значно «ближчі» до людей, особливо до їхніх дітей...

(Біля пам'ятника Марксу й Енгельсу в східній частині Берліна).

Фото Центральбільд — ІТАР — ТАРС.

У парламентах світу

ЗМІЦНИЛИ ДЕРЖАВНІСТЬ

«Верховна Рада Казахстану перебуває на висоті жорстких вимог, які ставляться до неї у нинішній, мабуть, найвідповідальніший момент становлення нашої держави», — заявив глава республіканського парламенту Абільдін, виступаючи на закритті восьмої сесії.

Усі стратегічні проблеми депутати відклали до осені. Та все ж парламент розглянув більш як сто питань. Прийнято майже півсотні законів. Як вважають багато оглядачів, саме ця сесія своїми законодавчими актами і рішеннями зміцнила державність республіки.

Найважливіший підсумок — прийняття в першому читанні проекту нової Конституції і нових державних символів республіки. Формування правової структури Казахстану та його судової системи завершилося прийняттям законів про органи національної безпеки, внутрішніх справ, імміграції. Закони про членство республіки в міжнародних фінансових організаціях закріпили статус Казахстану як суб'єкта міжнародного права.

Депутати так і не вирішили, чи будуть глави адміністрацій розставатися з мандатом депутата, як того вимагає закон, чи ж ні.

Через два дні після завершення роботи відбулося засідання Президії ВР, на якому розглянуто порядок денний підготовки питань на наступну сесію. Затверджено також Положення про проходження служби в органах прокуратури, про класні чини і військові звання працівників прокуратури республіки.

Тетяна КОСТІНА.

Алма-Ата.

На зв'язку Софія

НАВКОЛО БУКОВИНИ

Газета «Репортер 7» надрукувала статтю «Чи румунські землі в Україні?». В ній автор, посилаючись на історичні дані, доводить, що територіальні претензії деяких політичних кіл Румунії, зокрема ультраправої Об'єднаної демократичної конвенції, щодо Північної Буковини абсолютно безпідставні.

Скажімо, якщо у парламенті Австро-Угорщини буковинці мали своїх депутатів, пише газета, то під румунською владою вони були позбавлені навіть права голосу. Не тільки у школах, але й у побуті заборонялася українська мова. Сигуранца (таємна поліція) арештовувала тільки за те, що хтось читав «Кобзаря» або співав українських пісень. Культура Буковини цілеспрямовано знищувалася. Далі «Репортер 7» зазначає, що возз'єднання буковинського краю, переважну більшість населення якого становлять українці, з великою Україною у 1940 році було позитивним актом. Інше питання, чи стали буковинці щасливі у сталінській імперії.

«Тож гвалт, що його здійняли деякі партії в Румунії довкола Північної Буковини, є не що інше, як спроба зробити собі політичний імідж», — висновує газета.

Підготував Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Усім кристалам кристал

Унікальний кристал благородної шпінелі доставлено в Душанбе й повернуто його законним господарям — геологам експедиції «Паміркварцсамоцвіти». Його вага — 5 кілограмів 882 грами!

Порівняно із знаменитим рубіном «Чорний принц» — одним з найкращих і найдорожчих каменів у короні Британської імперії, котрий є насправді кристалом шпінелі, душанбинський екземпляр має вигляд справді-таки велетня. Щоправда, останній позбавлений інтенсивного забарвлення, чистоти й прозорості і тому цікавий насамперед як унікум природи, а не як ювелірна коштовність.

Його знайдено кілька років тому в копальнях гори Кухілал — найдавнішого родовища благородної шпінелі, відомого ще від часів Марко Поло, першого з європейців, що відвідав у XIII столітті куточок Паміру. Тривалий час кристал-велетень зберігався в одному з виставочних залів Москви. Потрібні були тривалі й наполегливі звертання таджицької громадськості, щоб його, нарешті, повернули.

Далеко не всі памірські знахідки мають таку долю. Одного з найпрекрасніших зразків шпінелі було продано у роки застою Америці. «Йому не знайшлося місця в Кремлі, і нині він зберігається в музеї історії природи в Лос-Анджелесі», — з іронією зауважив з приводу такої операції один з популярних американських журналів.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Власкори повідомляють

Єреван

НЕ ВСЕ ТАК ПРОСТО

Як відомо, 11 липня у вірменському місті Гюмрі стався інцидент, який викликав великий резонанс як в уряді, так і в засобах масової інформації Російської Федерації.

У центральній частині міста відбулося збройне зіткнення між військовослужбовцями підрозділу військ СНД, дислокованого тут, з представниками правоохоронних органів республіки. Внаслідок перестрілки загинуло п'ятеро військових, троє співробітників міліції і троє мирних городян. Шість чоловік поранено.

За даними МВС Вірменії, кровопролиття стало наслідком спроби військовослужбовців вивезти з Гюмрі установки спецзв'язку без пред'явлення необхідних у таких випадках документів. Попередні результати слідства, яке вже розпочато в цій справі, будуть обнародувані лише через тиждень. Поки що з певністю можна сказати: чимала доля вини за трагедію лягає на командування Закавказького військового округу, яке свій наказ про вивіз військового майна не узгодило ні з урядом, ні з Міністерством оборони Республіки Вірменія.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.

Мінськ

ІН'ЄКЦІЇ БУДУТЬ

Росія виділила 5,5 мільярда карбованців на фінансування військових галузей у Білорусі. Підтримуючи білоруський ВПК, уряд Російської Федерації розраховує отримувати з республіки комплектувальні для озброєнь, військової техніки та обладнання.

Віктор ХОРОШКО.

Експрес-новини

Колишній Президент США Картер і лідер руху за громадянські права Джексон закликали членів Демократичної партії підтримати кандидата у президенти Клінтона. Водночас вони піддали різкій критиці уряд Буша, зокрема підтримку Іраку перед втручанням у Кувейт.

* * *

Протидіючі сторони у Боснії і Герцеговині вдалися до чергової спроби покласти край кривавим міжнаціональним сутичкам. Лідери сербської, хорватської і мусульманської общин проводять зустрічі в Лондоні за участю посередника від ЄС.

* * *

Прем'єр-міністр Ізраїлю Рабин заявив, що запрошення Президента Буша відвідати США наступного місяця може привести до поліпшення відносин між Ізраїлем і США і прискорення мирного процесу на Близькому Сході.

* * *

У Токіо розпочався черговий раунд російсько-японських переговорів, мета яких — розробити умови мирного договору між двома країнами. Каменем спотикання на переговорах є питання територіальної незалежності деяких островів Курильської гряди.

* * *

Представник Іраку в ООН заявив, що іракські власті не дозволять експертам ООН провести інспекцію міністерства сільського господарства в Багдаді. Він повідомив також, що уряд Іраку не прийме умови ООН щодо подальшого продажу іракської нафти, висловивши сумнів стосовно необхідності тримати війська ООН у північному Іраці.

* * *

Лідери грецької і турецької частин Кіпра провели у Нью-Йорку окремі зустрічі з генеральним секретарем ООН, присвячені спробі покладення краю конфлікту з розподілу острова.

НОВАТЕК NOVATECH

ВСЕ МОДЕЛИ IBM СОВМЕСТИМЫХ ПЕРСОНАЛЬНЫХ КОМПЬЮТЕРОВ «TEXAS SYSTEMS».

THE POWER OF CREATIVE PERFORMANCE

Киев, Украина

Universal Research Technologies, Inc.
Houston, Texas, USA

СУПЕРСОВРЕМЕННЫЕ ПЕРСОНАЛЬНЫЕ КОМПЬЮТЕРЫ:

Texas systems 386/40 МГц и Texas Systems 486/50 МГц.

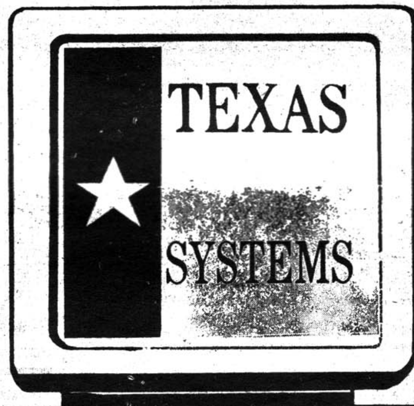
разнообразные периферийные устройства и оборудование для локальных сетей;

последние разработки ведущих мировых производителей программных продуктов.

НИЗКИЕ ЦЕНЫ!

Возможна поставка специальных заказных конфигураций для учреждений банков, предприятий, НИИ и т. д.

НОВАТЕК и URT обеспечивают потребителей 12-месячной гарантией на все типы проданных систем, послегарантийное обслуживание и ремонт вычислительной техники в сервис-центре.

БУДЕМ РАДЫ УВИДЕТЬ ВАС В НАШЕМ ДЕМОНСТРАЦИОННОМ ЗАЛЕ.

Украина, 252030, г. Киев-30, ул. Ленина, 39.

Телефоны: (044) 224-04-71, 225-22-82.

Телефакс: (044) 224-00-22, 267-39-75, 229-69-40.

Різноманітні тканини - завжди!

ПОКУПЦЯМ РЕАЛЬНОГО ТОВАРУ
Організація реалізує за безготівковим розрахунком оптові партії товару зі складу в Харкові

бавовняні тканини:

СИТЕЦЬ - набивний
- гладко-фарбований
(80 см) за 55 крб/м
(100 см) за 60 крб/м

БЯЗЬ - відбілену
- гладко-фарбовану
(85 см) за 55 крб/м

ПОРТЬЄРНУ ТКАНИНУ
(85-110 см) за 80-85 крб/м

Податок на добавлену вартість включено у ціну товару.

За купівлю крупних партій надаємо знижку до 10%.

Можлива поставка під конкретне замовлення з доставкою покупцеві протягом одного-двох тижнів після оплати.

Довідки телефонами:
(0572) 942-966,
941-677 (факс)

МИ БАЖАЄМО, ЩОБ ВИ ЗВЕРНУЛИСЬ ДО НАС І НАСТУПНОГО РАЗУ

Александра Лещук и сын 0572 30-04-36

Баланс Українського банку «Відродження»

✦

До відома пайовиків та вкладників Українського банку «Відродження» публікується звіт про фінансовий стан банку за перше півріччя 1992 р.

Актив:	на 1.07.92 Тис. крб.
1. Каса	10693
2. Иноземна валюта	18058
3. Кошти на резервному рахунку у Нацбанку України	267621
4. Кореспондентський рахунок у Нацбанку України	1165298
5. Кореспондентські рахунки в іноземних банках	78856
6. Дебітори банку	167505
7. Кредити, видані банком	6111460
у т.ч. короткострокові позики	6082752
середньострокові і довгострокові	28708
8. Позики, надані іншим банкам	720103
9. Кошти, вкладені в спільну господарську діяльність	3488
10. Основні фонди	8357
11. Інші активи	287336
12. Розрахунки по іншим іноземним операціям	12993
13. Вивільнені кошти за рахунок прибутку	38562
Разом:	**8890330**
Пасив:	
1. Статутний фонд	672926
2. Резервний фонд	12285
3. Інші фонди	14780
4. Розрахункові та інші рахунки клієнтів	903037
5. Депозитні рахунки клієнтів в т.ч. понад одного року	1588413
6. Позабюджетні кошти на поповнення оборотних коштів	43404
7. Розрахунки та поточні рахунки клієнтів в іноземній валют	113504
8. Кредити отримані від інших банків	4718062
9. Інші кредитори	636565
10. Розрахунки по іншим іноземним операціям	89040
11. Прибуток	98314
Разом:	**8890330**

Перший раз про Данила Никифоровича та Наталю Петрівну Зубицьких та їхню ідею відкрити українську аптеку народних ліків ми писали ще тоді, коли ідея шукала даху. Сім місяців тому аптеку було відкрито по проспекту Перемоги, 70. До сьогоднішнього дня в ній побувало більше мільйона чоловік. Але справі загрожує загибель.

Cito

ВРЯТУЄМО — ВРЯТУЄМОСЬ!

ІВАНОВІ - ЦАРЕВИЧУ було набагато простіше: як тільки з його здоров'ям траплялись ускладнення, турботливий ворон приносив у дзьобі необхідну дозу живої води, і казковий герой вирушав проти чергового Змія-Гориновича. Що ж, скажіть, робити не в тридесятому царстві, а у нас, в Україні, яка зіткнулась із відверто патологічним дефіцитом ліків? Не сприймати ж усерйоз чорний гумор сучасного обивательського фольклору, що радить просто... не прикидатися більше живими. Людей тримає віра в так звані альтернативні методи лікування і надія на те, що не у всіх атрофувалося прагнення до громадянської і господарської самостійності.

Так, не у всіх. У Києві відкрито першу і поки що єдину в Україні, та й на території колишнього Союзу, аптеку народних ліків (саме ліків, а не лікарських рослин). Дякували за це знаній у нас сім'ї Зубицьких, яка чимало сил і часу витратила на те, щоб добитися у київської влади приміщення. Авторові цих рядків пощастило бути учасником урочистого відкриття аптеки. Тож можу засвідчити: у промовах представників медико-фармацевтичних кіл відчувалася щира радість від того, що перша українська аптека народних ліків налаштувалася закривати «амбразури» на неблагополучному медикаментозному «фронті». Не приховував її і представник науково-дослідного інституту фармакології і токсикології, який виступав у ролі офіційного «даху» згадуваного новоутворення.

Та щасливі хвилини урочистостей мають ту печальну особливість, що швидко минають. Минулі і ті, про які йшлося. Незабаром загальна ситуація навколо аптеки нагадувала своєрідну інтерпретацію опери «Снігуронька», коли одна частина хору бадьоро проголошує: «А ми просо сіяли...», а друга рішуче відповідає: «А ми просо витопчем...» Так укотре далася взнаки одна з найнебезпечніших рис сьогодення — егоїзація суспільства, в якому кожний «тягне ковдру на себе», намагаючись не помічати, що відкриває при цьому ноги сусіда.

Що ж трапилось? Як співзасновник малого підприємства «Барвінок», яке готує ліки, що їх реалізує аптека, інститут фармакології і токсикології зажадав чотири проценти доходу, і хоча він не заробляв їх, беручи участь у спільній справі, а одержував у вигляді оброку, Зубицькі не мали нічого проти. Та апетити інституту зростали: від Зубицьких стали вимагати додатково по 80 тисяч карбованців за затвердження кожного препарату.

— У нас їх близько сорока і на цьому не збираємося зупинятися, — каже директор МП «Барвінок» і керівник аптеки Данило Никифорович. — Отож, якби пустили з молотка і завод, і аптеку, і тоді не розрахувалися б з інститутом. Можна було б підвищити ціни на ліки, та пожаліймо наших замордованих співгромадян!

Гарячий прихильник нічим, крім здорового глузду, не обмеженої економічної свободи, справжній фанат народної медицини, абсолютно нездатний до пристосовництва і конформізму, Данило Никифорович вийшов з-під інститутської опіки і... приватизував аптеку. Так риба, що довго билася в рибальському прудку, енергійно прямує у відкрите море.

Природно, що «бунт на кораблі» спробували придушити. Дирекція Інституту фармакології і токсикології заявила, що мале підприємство і аптека діють незаконно, оскільки їх препарати не затверджені фармкомітетом. Звинувачення, хоч і дещо запізніле, так би мовити, постконфліктне, було все ж серйозне. І от я розмовляю з головою фармкомісії МОЗ України Володимиром Кондратюком.

— Зрозумійте, — спокійно і терпляче пояснює професор, — жодний лікарський засіб у жодній країні світу не надходить у продаж без дозволу спеціального контролюючого органу. Нові розробки мають вивчатися, проходити до- і післяклінічні випробування, офіційно затверджуватися. Так, вимоги до ліків жорсткі, але зважте, що йдеться про здоров'я і безпеку людей...

Якби йшлося про справді нові ліки, я визнав би аргументи Володимира Йосиповича непохитними, але йдеться про засоби, випробувані не одним поколінням народних лікарів. Надто довго припускалися ми прикрого соціального марнотратства, оголошуючи поза законом апріорний досвід народної медицини, щоб знову опинитися за глухою стіною більш витончених перешкод і хронічної недовіри до лікарів-практиків, які десятиліттями спостерігали стійке одужання хворих від тих чи інших засобів лікування.

Тримаю у руках цілком наукове видання, в якому йдеться про лікувальні властивості так званої срібної води. І не можу відмовити собі у бажанні процитувати ось таке: «Незважаючи на те, що в сутності самого явища утворення срібної води багато що лишається нез'ясованим, як і механізм її участі в багатьох біологічних процесах, це не перешкоджає її широкому практичному використанню, тому що воно викликане насущними потребами людини. Вода, яка несе мікродози срібла і проявляє цілющі властивості, вимагає її розгадки і вивчення». Хіба не розумна паралельність дій: серйозно вивчати, а поки що, по можливості, використовувати, оскільки це допомагає людям?

Скільки сказано слів про наше відроджене довір'я до народної медицини! То чи не час уже переходити до справ, які б його демонстрували?

— Ми всіляко підтримуємо народну медицину, — рішуче підкреслює Володимир Йосипович. — Але саме народну, а не фантазії Зубицьких. Хто б заперечував, скажімо, продаж заспокійливих чаїв чи якихось інших добре апробованих народних засобів? Однак ми не можемо схвалювати фармакологічне свавілля Зубицьких: вони вводять у ліки свої компоненти, які вже не є народними ліками.

«Знаєте, скаже мені потім Данило Никифорович, у кожного свої пріоритети. Я не робив кар'єри, не шукав посад, не прагнув учених звань. Понад три десятиріччя день у день я наполегливо шукав у народі саме апробованим, мало кому відомі лікувальні засоби. Таки знайшов і не дам їм загинути. Але повертатиму народові ж, а не тим, хто сам мав би їх творити. А щодо «своїх компонентів», ось реєстраційне свідоцтво, видане виконкомом Радянської районної Ради народних депутатів, яке передбачає «Випуск медичних препаратів із лікарських рослин, розширення їх номенклатури...» Тоді що має на увазі голова фармкомісії?

— Є у Зубицьких, скажімо, так званий «дрестин», — продовжує Володимир Йосипович. — Це, фактично, одна рослина — деревій. То хай і продають його як деревій, а не якийсь, вибачте, дрестин. Тоді проблем буде менше.

Професорська вільність примусила автора густо червоніти перед Зубицькими. Дещо неестетичної назви «дрестин» не існувало взагалі. Йшлося, виявляється, про цілком пристойний, наречений солідним латинським словом «драстикум», що означає «послаблюючий». До речі, деревій — засіб якраз скріплюючий.

Такими «неточностями» рясніла вся розповідь голови фармкомісії. Скажімо, намагаючись довести, що популярний в народі препарат Зубицьких «холеазин» є напівзаконним, оскільки пройшов тільки першу фазу апробації, Володимир Йосипович або приховував, або не знав (що теж не прикрашає голову фармкомісії), що Зубицькі вже мають патент на холеазин, виданий ще Всесоюзним науково-дослідним інститутом державної патентної експертизи. З притягнанням до бажаного змісту процитовано й видану Зубицьким ліцензію на право здійснення підприємницької діяльності. Послухати Кондратюка — вони порушують цю ліцензію. А познайомитися з оригіналом — діють у відповідності з документом. І так на кожному слові. Впадало у вічі цілком зрозуміле в конфліктних ситуаціях бажання загнати норовливого джина назад до пляшки. Воно спонукало керівництво інституту добитися перевірки діяльності Зубицьких спеціальною комісією Міністерства охорони здоров'я, яка рішучою державною ходою і ступила в аптеку. Поки що Зубицьких не поставили до відома щодо її висновків. Тому нервують і вони, і їхні пацієнти.

Наталя Петрівна Зубицька, яка, до речі, проводить в аптеці по дванадцять годин на добу, показує стоси стривожених листів, причому не тільки від киян, відкриває книгу відгуків, число записів у якій останніми днями різко примножилося. «Звідки у високопоставлених службових осіб така патологічна жага знищувати все, що приносить користь людям? Аптека повинна жити!» — схвильовано пише лікар із Сміли Т. Минакова. А цей лист, підписаний завідуючим аптекою № 183 Івано-Франківська А. Хижняком та кількома її провізорами і фармацевтами: «У всьому цивілізованому світі на розробку нових ліків витрачають величезні кошти. Носіїв ідей всіляко підтримують і стимулюють. Чому ж у нас усе навпаки? Ми щасливі з того, що асортимент наших ліків поповнили такі ефективні препарати Зубицьких, як «холеазин», «легеневий бальзам», «остеохондра», «протиопікова рідина», «нефритол» та багато інших. І нас цілком задовольняє те, що ці ліки надійно перевірені відповідними інститутами на токсичність та ефективність. Нічого більше й не треба, адже це народні ліки, а не фармація».

Все очевидніше: є тільки один шлях до розв'язання будь-яких гострих проблем. Це шлях взаємного пошуку того, що об'єднує, а не того, що розводить по різних кутках. Це розуміння того, що йти в одному напрямі аж ніяк не означає йти в ногу. Хіба не може бути своєї специфіки у розвитку, скажімо, тих самих аптек народних ліків і відповідних малих підприємств, що їх обслуговують? Адже офіційна медицина переобтяжена радикальними заходами нарощення і зміщення арсеналу сучасних ліків. Цілком зрозуміло, що перспективні, фундаментальні дії у цьому напрямі вимагають не днів, навіть не місяців, а довгих років. Чи захочуть стільки чекати наші хворі?

Інша справа, що треба негайно розробити правову основу для існування цих нових союзників здоров'я. Поки її немає, всіляким комісіям дорога відкрита. Припустимо, відіб'ються від них Зубицькі, але прийдуть їхні послідовники... Тож потрібні документи, які б ясно і чітко регламентували діяльність структур, подібних тій, яку запропонували Зубицькі.

Та нашій впертій реальності все ще не до цього. І далі шукають ворога там, де його й близько немає. Ми так добре навчилися працювати погано, що, кажучи словами іронічного класика, часом і справді важко вгамовуємо роздратування, викликане повчальним прикладом інших. І вже зовсім нестерпним він стає тоді, коли у нас самих не все йде найкращим чином. Врахуймо ж цей тонкий нюанс, помічений ще мудрим Марком Твеном. Бережімо кожний паросток нового, небайдужого, зацікавленого ставлення до справи. Хай навіть приватної. Не лякаймося: гіршого вже не може бути. Отож, врятуємо ці паростки — врятуємось і самі.

Валерій МІНЧЕНКО, редактор газети «Екологія і здоров'я».

У НАЦІОНАЛЬНОМУ БАНКУ

Національним банком України 15 липня 1992 року встановлюється курс карбованця і купона до іноземних валют

1	австралійський долар	97—39
1	австрійський шилінг	12—52
1	англійський фунт стерлінгів	250—18
10	бельгійських франків	42—65
1	німецька марка	87—85
1	голландський гульден	77—87
1	датська крона	22—81
100	італійських лір	11—61
1	канадський долар	109—21
1	норвезька крона	22—37
1	долар США	130—20
1	фінська марка	32—05
1	французький франк	26—01
1	шведська крона	24—39
1	швейцарський франк	97—46
10	японських ієн	10—42
1	екю	179—06
10	іспанських песет	13—80
10	грецьких драхм	7—10
1	ірландський фунт	234—23
1	ісландська крона	2—44
1	кувейтський динар	452—96
10	ліванських фунтів	0—74
10	португальських ескудо	10—34
1	сингапурський долар	80—79
10	турецьких лір	0—19
1	естонська крона	10—98
1	долар США по розрахунках із Індією в 1992 році	130—20

Валютний коефіцієнт купона до карбованця при здійсненні неторговельних операцій складає 1,0.

На чорному ринку

Купону домалювали нулі

ТА КРАЩЕ ДОМАЛЮВАЛИ Б НОГИ, ЩОБ ВІД РУБЛЯ НЕ ВІДСТАВАВ

За минулий тиждень курс долара на чорному ринку Києва продовжував зростати і досяг на сьогодні при скупці 230 купонів і 160 рублів, при продажі відповідно 235 та 165. Інші вільно конвертовані валюти світу тримаються на цьому ж рівні (звичайно, з урахуванням їхніх курсів до долара США).

Як ми і прогнозували, процес падіння рубля та купона одними заявами не зупиниш: скільки б не говорили керівники Росії та України про створення фондів стабілізації своїх валют, поки «живих» грошей не буде, доти національні валюти відставатимуть в погоні за доларом.

Якщо взяти до уваги, що за останній місяць ціна долара в купонах зросла на 80—90 одиниць (рубль опустився на 30—35), то прогнози щодо подальшого падіння наших «дерев'яних» валют сумніву не викликають. А що стосується темпів цього падіння, за нашого ніким не регульованого економічного падіння визначити їх хоча б до десятих неможливо.

Фахівці чорного ринку столиці стверджують, що до кінця літа ціна долара перетне межу в 350 купонів і 200 рублів. А з вивільненням цін на пальне збільшиться мінімум вдвічі.

У «борні» купона з рублем на деякий час залишиться нинішнє співвідношення — 65—70 копійок за купон. Це своєрідне затишшя (можливе незначне падіння купона — одна-дві одиниці на тиждень) пов'язане перш за все з очікуванням результатів жнив, від чого значною мірою залежатиме не лише купоно-рубльове єдиноборство, а й доля нашої національної валюти — гривні. Буде хороший урожай — буде, без сумніву, й гривня, не буде — доведеться з грошовою реформою почекати.

Отже, чекати фіналу залишилося недовго. Врожай розставить крапки над «і», а вірніше, підкаже, що домалюємо купону — ноги чи крила.

Андрій БОЄЧКО,
спеціальний кореспондент економічного відділу «Голосу України».

Ретроспектива

«ПРОСВІТА» СТАЛА МАТІР'Ю

ВІДРОДЖЕНОГО ТОВАРИСТВА, ЯКЕ НИНІ ПРОДОВЖУЄ ТРАДИЦІЇ ДІДІВ

Упродовж багатьох століть польського і австро - угорського панування українці Галичини зазнавали шаленого переслідування, тиску і полонізації.

Колишній голова товариства «Просвіта» у Львові Іван Брик у статті «Сімдесят літ тому...», надрукований у ювілейному календарі «Просвіти» за 1938 рік, запитує: «Хто мав той нарід піднести? Чи ті, що його мовою погорджували і писали штучним язичієм? Чи ті, що в свойому бутному аристократизмі селянина не вважали за людину? Чи ті, що, стративши віру в народ, зизували на північ до московського царя і писали, що український і московський народ це одне й те саме? Ні, не ті».

І справді, в ті часи значна частина інтелігенції та священництва, яка в 1851—1860 роках утворила в Галичині «Москвофільство», узяла орієнтацію «на Москву», посіяла розбрат серед українців і заподіяла велику шкоду українському відродженню.

І тоді національно-освітню роботу взяла на себе жменька прогресивних діячів, зокрема греко-католицькі священики. Освічена молодь, яка всім серцем сприйняла ідеї Шевченка, власними силами заснувала в 1867 році місячник «Правда» і видала у Львові Шевченкового «Кобзаря». Проблему національного відродження взяло на себе також Львівське товариство «Руська бесіда», що виникло в 1861 році під орудою Ю. Лаврівського.

І врешті 8 грудня 1868 року у Львові, завдяки зусиллям добродіїв А. Вахнянина та Ю. Романчука, постає товариство «Просвіта», назва якого говорить сама за себе. З 1877 року «Просвіта» регулярно видає і розповсюджує серед народу журнал «Письмо з «Просвіти», який мав величезний вплив на національне відродження галицьких українців. Люди почали сходитися в читальні на розмову, вчитися писати й читати і врешті почали замислюватися над тим, хто вони і звідки їхнє коріння. По селах при читальнях виникли українські кооперативи, ощадно-кредитні каси і громадські комори.

У 1920—1930 роках по селах за рахунок добровільних пожертвувань почалося спорудження Народних домів, роботу яких очолило Товариство. У ті часи «Просвіта» дала життя товариствам «Сільський господар», «Союз українок», «Рідна школа», українській кооперації, спортивно - молодіжним товариствам «Січ», «Пласт» і «Луг». При «Просвіті» виникли перші курси для неписьменних і перші господарські фахові школи. Завдяки «Просвіті» українське селянство почало об'єднуватися для боротьби з визиском, вчилося краще господарювати, навчати і виховувати своїх дітей.

Вершини у своїй діяльності на селі «Просвіта» досягла в тридцяті роки. За умов польського гніту і переслідувань українців, коли в 1930—1932 роках по селах Галичини реакційні сили Польщі провели пацифікації (фізичні розправи з українським населенням), «Просвіта» згуртувала народ на боротьбу за національні права.

Пригадую, яку велику культурно - освітню роботу проводила «Просвіта» в селі Великий Любінь Городоцького району, що на Львівщині, де головою Товариства в тридцяті роки був Іван Лига. Тут, у Народному домі, збудованому селянами в 1935 році за народні пожертвування, зосереджувалися такі товариства, як «Сільський господар», «Відродження», «Союз українок», «Луг», кооперативний магазин і читальня. Кожне товариство на громадських засадах сумлінно провадило свою роботу. «Сільський господар» навчав селян культури рільництва, організації сівозмін, садівництву, бджільництву. А щоб полегшити працю селянина при обмолоті зерна, закупив механічну молотарку. Товариство «Відродження» пропагувало серед селян і особливо серед молоді здоровий спосіб життя, боролося проти алкоголізму і куріння. «Союз українок» організував навчання з кулінарії, гігієни. Читальня мала досить велику бібліотеку. Вона навіть виділяла спеціальні подарунки найактивнішим читачам. «Просвіта» організовувала і проводила в Народному домі вечорниці, різні забави, свята Маланки, Святого Миколая, спільні вечері з конкурсами на кращі печива і різні кулінарні вироби, виготовлені господинями. Особливий успіх мали фестини, на які запрошували всіх селян і гостей із сусідніх сіл. Такі фестини проводили на широкому майдані, загородженому плотом. Вхід був платний, і всі купували квитки, щоб поповнити касу «Просвіти». Ведучий проводив різні забави, змагання і веселі ігри з врученням призів переможцям.

При Народному домі займалися самодіяльні драматичний і хоровий гуртки, які часто виступали з виставами і концертами у селах. У літній час «Просвіта» влаштовувала в садибі того чи іншого заможного господаря дитячий садок, де малят навчали молитвам, співу, декламуванню. Тут плекали любов до рідного слова.

«Просвіта» виховувала в селянської молоді високу мораль та національну гордість, і найгіршою карою за якийсь негідний вчинок було виключення з членів «Просвіти» і заборона громади відвідувати читальню.

З 1939 року за часів більшовицько-тоталітарного режиму «Просвіту» було розігнано, і вона припинила свою діяльність. Натомість у селах в приміщеннях Народних домів було створено клуби, де всю духовну і культурно-освітню роботу було зведено до примусового насаджування комуністичної ідеології, спрямованої на виховання бездуховної і безликої людини, яка б не знала своєї історії, свого роду і племені.

Зараз, коли «Просвіта» відродилася, коли клуби і будинки культури в Галичині знову перетворилися в Народні доми, варто згадати славні просвітянські традиції виховання молодого покоління, щоб відродити моральні устої нашого народу і повернути сам дух просвітництва.

Володимир ЛИГА.
Львів.

Телебачення

П'ЯТНИЦЯ

17 липня

І ПРОГРАМА УТ

8.00 З восьмої до дев'ятої.
9.00 Документальний фільм «НЛО з... 1908 року».
9.50 Відеофільм-вистава «Людське щастя».
10.55 Грає концерт «Академія старовинної музики».
11.25 Художній фільм «Сім старих і одна дівчина».
12.45 УТН.
16.00 УТН.
16.05 Твори для органу у виконанні Г. Гродберга.
16.35 Дзвони Чорнобиля. Екологія сім'ї. Концепція професора М. Курика.
17.25 Музичний фільм «Подорож у липні».
18.10 Наш сад, город.
18.25 Танцює Т. Таякіна.
19.00 УТН.
19.10 Фільм-концерт «Чарівниця вечорниць».
19.30 Віче.
20.45 На добраніч, діти.
21.00 «ДНІПРО».
21.35 Художній фільм «Весна на Зарічній вулиці».
23.05 УТН.
23.20 Прем'єра музичного фільму «Возрадуемося» за участю єврейських ансамблів і виконавців.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 Ранок.
7.50 Ранкова гімнастика.
8.00 Новини.
8.20 «Багаті теж плачуть».
9.05 Прем'єра документального телефільму «Сіньфу — значить щастя».
10.00 Мультфільми.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Клуб мандрівників (з сурдоперекладом).
13.15 Бридж.
13.40 Бізнес-клас.
13.55 Блокнот.
14.00 Новини.
14.25 Подарунок меломану.
14.55 «Перше кохання». Художній телефільм.
16.10 Історія Уїмблдонського турніру.
17.00 Новини.
17.25 Людина і закон.
17.55 Прем'єра фільму для дітей «Пригоди чорного красунчика». 1 серія.
18.20 ТВ «Нева»: «Хто з нами?».
18.40 Крещендо.
19.00 Футбол. Чемпіонат Росії. ЦСКА — «Динамо» (Москва). 2 тайм.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 ВІД представляє. У перерві — Новини.
0.15 «Перше кохання». Художній телефільм.
1.30 Прем'єра документального телефільму «Берег бурих ведмедів».

КАНАЛ «РОСІЯ», II ПРОГРАМА УТ

7.00 Вісті.
7.20 Реклама.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Студія «Нота бене».
8.35 Дозвілля.
8.50 Ура, канікули. «Вусатий нянь». Художній фільм.
10.05 Наш сад.
10.35 Озирнись, Росіє.
11.10 Селянське питання.
11.30 Денний сеанс. «Культпохід у театр». Художній фільм.
13.00 Вісті.
15.00 Бізнес — нові імена.
15.15 Простір плюс.
15.45 ТрансРосефір.
16.30 Там-там новини.
16.45 Тінко.
17.00 Непізнаний Всесвіт.
17.45 Пани-товариші.
18.00 Київська панорама.
18.20 Музичний фільм «Верховино, світку ти наш».
19.00 Вісті.
19.20 Свято кожен день.
19.30 Тиждень телевізійного кіно США.
20.15 «Нація мотоциклістів». Документальний фільм з циклу «Американські хроніки».
20.40 Юна хвиля. Фестиваль молодіжної пісні.
21.55 Фотохвилинка.
22.00 Вісті. Астрологічний прогноз.
22.20 Є. Гуцало. «Дзвін». Телевистава.
22.50 Музичний фільм «Кобзарські мандри Василя Нечепи».

ПРОГРАМА ТЕТ-А-ТЕТ

13.30 Мультфільми.
14.00 Худ. фільм. «Місячна пастка».
15.30 Відеомузика.
19.55 Мультфільми.
20.15 Худ. фільм «Людина дощу».
22.25 Відеомузика.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

★ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

★ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 437.758.

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311133.

1 2 3 4 5 6 7 8 9